

podle § 477 čis. 6 c. ř. s. Ke sporné otázce bylo proto odpověděti větou uvedenou v čele. Zásady v ní vyslovené jest použití obdobně i na žaloby podané podle § 37 ex. ř.

Čís. 9049.

Knihovnímu věřiteli, jenž není vymáhajícím věžitelem v dražebním řízení, v němž došlo k rozvrhu, jest přikázati v pořadí knihovní pohledávky soudně určené útraty sporu a útraty vzešlé při dřívější jím vedené exekuce na nemovitost, v mezích jistoty za vedlejší náklady pak útraty mobilární exekuce a náklady povstalé v nynějším dražebním řízení.

S hlediska § 214 ex. ř. přichází v úvahu jen výpis z pozemkové knihy, který jest správný. Jest přihlédnouti i k jiným exekučním spisům, na něž strana v přihlášce poukazovala a z nichž vyplývá nesprávnost výpisu.

(Rozh. ze dne 21. června 1929, R I 205/29.)

K rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodané nemovitosti přihlásila knihovní věřitelka Josefa H-ová jednak pod pol. 9 pohledávku 4.000 Kč s úroky, procesními útratami, útratami této exekuce, jakož i s útratami dřívější exekuce, již vedla dražbou na nyní vydražené nemovitosti, a útraty mobilární exekuce; pod pol. 24 přihlásila táž knihovní věřitelka pohledávku 500 Kč s úroky a útratami. Soud prvního stolu i c e přikázal Josefě H-ové pod pol. 9 pohledávku 4.000 Kč a úroky v rámci jistoty pro vedlejší náklady, útraty procesní a exekuční jí nepřikázal; pod pol. 24 přikázal jí jen vtělené útraty 143 Kč. Rekursní soud vyhověl rekursu Josefy H-ové potud, že jí přikázal pod pol. 9 celé úroky, v rámci jistoty za vedlejší náklady pak útraty procesní a exekuční. Důvod y: Stěžovatelka napadá rozvrhové usnesení, zastávajíc názor, že útratám ve smyslu § 216 čis. 4 ex. ř. přísluší totéž pořadí, jako hlavní pohledávce a že se tudíž právo zástavní vztahuje i na procesní a exekuční útraty. V tomto směru má stěžovatelka pravdu, jde-li o útraty vymáhajícího věžitele. V tomto exekučním řízení byl jen Vilibald H. vymáhající stranou, knihovní věřitelka Josefa H-ová k tomuto dražebnímu řízení nepřistoupila a proto se na ní ustanovení § 216 čis. 4 ex. ř. nevztahuje. Knihovní věřitel má nárok jen na útraty v rámci jistoty pro vedlejší náklady a, protože tato jistota jest ještě volna zbytkem 800 Kč, bylo na útraty procesní a exekuční jen tuto část přikázati. První soud však pochybil, přikázav úroky v rámci jistoty pro vedlejší náklady. Vtěleno jest zástavní právo pro pohledávku s 8%, po případě 6%ními úroky. Úroky mají zvláštní zástavní právo a bylo je tedy přikázati, nehledíc k jistotě pro vedlejší poplatky. V tomto směru rekursní soud napadené usnesení doplnil a opravil. Dále brojí stěžovatelka proti tomu, že jí v bodě 24 byly přikázány jen vtělené útraty 143 Kč, kdežto stěžovatelka přihlásila pohledávku 500 Kč s přísl. Má za to, že i když tato pohledávka není vtělena, je zřejmou ze sbírky listin. Svého času bylo totiž žádáno o vtělení útrat 143 Kč a dále o vtělení jistoty 500 Kč s přísl.

Nebyla-li pohledávka 500 Kč s přísl. vtělena, nemůže jí to býti na úkor, neboť sbírka listin jest součástí pozemkové knihy a, kdyby byl exekuční soudce do sbírky listin nahlédl, byl by zjistil, že zápis v pozemkové knize je neúplný. Exekuční soudce je povinen, když jest pohledávka přihlášena a nesrovnalost tu je, nahlédnouti do sbírky listin. V tomto směru odvolává se stěžovatelka na různá rozhodnutí. Názor stěžovatelky jest však nesprávný. Arciť má exekuční soudce nahlédnouti do sbírky listin, jsou-li tu nesrovnalosti mezi přihlášenou pohledávkou a pozemkovou knihou. To však platí jen o pohledávkách, pro které je zástavní právo zřízeno. V projednávaném případě však zástavní právo pro pohledávku 500 Kč s přísl. není zřízeno a, stala-li se svého času při vkladu chyba, nelze ji opravit tím způsobem, že exekuční soudce předpokládá zástavní právo. To by se přímo přičilo účelu pozemkových knih a proto prvý soudce docela správně rozhodl, nepřihlédnuv k této pohledávce, pro kterou není vloženo zástavní právo.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolacímu rekursu Josefy H-ové a přikázal jí pod pol. 9 jistinu, celé úroky, celé útraty sporu, celé útraty dřívější vnucené dražby vedené Josefou H-ovou pod E 294/24, dále v mezích jistoty za vedlejší náklady útraty exekuce na movitosti a útraty v tomto dražebním řízení (E 3620/26); pod pol. 24 pak jistinu s úroky a s útratami.

D ů v o d y:

Pokud jde o pohledávku Josefy H-ové z dluhopisu ze dne 13. března 1922 ve zbytku 4.000 Kč s úroky a s útratami, jest mylný názor rekursního soudu, že útratám sporu a exekuce při této pohledávce účtovaným nepřisluší stejné pořadí s jistinou, protože věřitelka Josefa H-ová není v dražebním řízení, v němž přichází k rozvrhu, vymáhající stranou a že následkem toho řečené útraty bylo lze přikázati jen v mezích jistoty zřízené při pohledávce pro vedlejší náklady, tudíž jen, pokud jistota 800 Kč stačila. Podle § 216 druhý odstavec ex. ř. požívají stejného pořadí s jistinou soudně určené útraty sporu a exekuce, jež vznikly uplatňováním některého z nároků čís. 2 až 4 § 216 ex. ř. Pod čís. 4 § 216 ex. ř. jsou uvedeny též pohledávky na prodané nemovitosti pouze zajištěné, tedy i takové, pro něž se dražební řízení, v němž přicházejí k zapravení, nevede (srovnej rozh. čís. 7689 sb. n. s.). Pokud jde o exekuční útraty, plyne z § 447 obč. zák. a z § 16 knih. zákona, že přicházejí v pořadí jistiny v úvahu útraty, které vznikly vedením exekuce na nemovitost, tvořící předmět provedeného dražebního řízení (srovnej rozh. 4412, 5087 sb. n. s.). Podle toho bylo v pořadí jistiny a bez ohledu na jistotu přiřknouti útraty sporu o pohledávku Josefě H-ové z dluhopisu ze dne 13. března 1922, přisouzené pod zn. Ck Ia 12/24, ve výši 1.293 Kč 68 h. Rovněž v pořadí pohledávky a bez ohledu na jistotu pro náklady bylo přikázati Josefě H-ové náklady exekuce dražbou vedené pod zn. E 924/24. V mezích jistoty přiřknouti bylo toliko útraty mobilární exekuce a náklady povstale v nynějším dražebním řízení, ježto nejsou exe-

kučními útratami, neboť nevznikly exekučním vymáháním pohledávky Josefy H-ové.

Pokud jde o pohledávku Josefy H-ové 500 Kč a její příslušenství, nelze přisvědčiti rekursnímu soudu, jenž až na částku 143 Kč 50 h, přikázanou na útratách, nic na uvedenou pohledávku z nejvyššího podání nepřikázal. Rekursní soud odůvodňuje to tím, že pohledávka není zapsána v pozemkové knize. Rekursní soud spoléhal na výpis z veřejné knihy. Leč neprávem. Činí-li se v § 214 ex. ř. podkladem rozdělení výtěžku dražby výpis z veřejných knih, míní se tím a může se míniti jen výpis, který jest správný (srovnej Gl. U. n. ř. čís. 1906, R II 230/26), nikoli výpis nesprávný. Jak se dodatečně ukázalo, byl výpis z pozemkové knihy co se týče pohledávky Josefy H-ové z rozsudku ze dne 3. září 1924 C II 501/24 v částce 500 Kč nesprávný. Neuvádí totiž v položce C 113, 96, 89, 80, 68 dotyčnou pohledávku, ač v pozemkové knize zapsána jest v uvedené položce poznámka vnucené správy na prodaných nemovitostech pro pohledávku Josefy H-ové z uvedeného rozsudku v částce 500 Kč s úroky a útratami v částkách 98 Kč 62 h, 93 Kč 20 h, 60 Kč 50 h a 143 Kč 50 h. Tato poznámka, datující ze dne 29. dubna 1925, tedy ještě před zahájením nynějšího dražebního řízení, dosud nebyla vymazána. Nesprávnost výpisu nebyla sice z něho zřejmě patrná, ale nesejde na tom, neboť strana nemůže pro nesprávnost výpisu přijíti o svá práva zapsaná v pozemkové knize. Ostatně Josefa H-ová ve své přihlášce poukazovala na exekuční spisy E 844/25 a E 933/25, které byly u exekučního soudu, a z těchto spisů a ze souvisejícího spisu E 924/24, jehož se v přihlášce rovněž bylo dovoláváno, nesprávnost výpisu vyplývala. K přihlášce však podle § 214 ex. ř. jest také přihlížeti. Podle § 218 třetí odstavec ex. ř. přicházejí z nejvyššího podání k úhradě pohledávky, pro něž před zahájením dražebního řízení byla nařízena vnucená správa, v pořadí podle § 104 ex. ř. bez ohledu, že dotyčná pohledávka není na nemovitosti zástavním právem zajištěna a že věřitel k dražebnímu řízení nepřistoupil. Podle toho bylo přikázati pohledávku Josefy H-ové v pořadí poznámky vnucené správy. Rekursní soud neprávem tak neučinil a bylo tak učiniti na dovolací recurs.

Čís. 9050.

Doručení žalob. Doručovatel není obmezen v určení dne a hodiny, kdy chce provéstí příští doručení. Uvědomiti o tom, že byla zásilka uložena na poště, lze i po té, když byla zásilka uložena na poště.

Jest odmítnouti dovolací odpověď, byla-li podána na recurs, třebaš tento byl podán dvojmo a jedno vyhotovení bylo doručeno odpůrci.

(Rozh. ze dne 21. června 1929, R I 514/29.)

Žalovaný byl rozsudkem pro zmeškání uznán povinným zaplatiti žalobci podle žaloby. O d v o l a c í s o u d odvolání zamítl. D ů v o d y: Zmatečnost spatřuje žalovaný v tom, že mu nebyla žaloba vůbec doru-